

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](#)

tint, patienter viam uniuersitatis carnis singrediamur, : Reg. 2.
v. 2. Sic enim omnibus constitutum est, Heb. 9. v. 27. Sollen
vns alsdann nicht viel Rechnung machen/woran hab ichs
gessen/ &c. Tempus adek Stundlein ist auch gelaufen.

C O N S O L A T I O.

Sed & contra tedium & fastidium vitae, quod non
nullos torquet, capiamus consolationem ex his verbis,
nec ex impatientia cupiamus mori ante tempus, Sicut
Rachel, Gen. 30. v. 2. Hiob. 7. v. 15. Elias. 1. Reg. 19. v. 4.
Jonas, Ion. 4. v. 8. Numer. 11. v. 15. etiam Moses optat mori,
&c. At cogita, tempus nascendi & moriendi. Et id qui-
dem in manu Dei non in nostra est positum. Er soll vns
ausspanne nach seinem Willen. Simeon ille vult solui &
dimitti secundum verbum & voluntatem Domini, Luc.
2. vers. 29. Paulus & dissolvi & vivere cupit, sicut Deo vi-
sum fuerit, Philip. 1. vers. 21. & 24. Fiat voluntas tua dicen-
dum. Sanctus Martinus Turonensis agrotans, flentibus
discipulis, sic ait: Domine si populo tuo sum necessarius, no re-
cuso laborem. Fiat tua voluntas Domine. Sic tu quoque ex-
specta, bis dir Gott Feierabend gibt. Es wird dir noch
halb gang werden.

F I N I S.

THEMA LXXXII.

Eccles. 7. v. 2.

Melior est dies mortis, die Natiuitatis.

D I S P O S I T I O.

Si hæc essent verba Ethnici aliquius, aut insipientis ho-
minis, merito dubitaremus an veritati cōsentanea essent.
Videtur n. hoc absurdissimum, diem mortis anteponere
deci natiuitatis: præsertim cum mors luctum, natiuitas
vero, (ipso filio Dei teste) gaudium pariat: Joan. 16. imo
cum ortus & natiuitas à Deo, mors autem à Diabolo in-
troduncta sit, Sap. 2. v. 24. cumque vita Dei donum: mors
stipendum peccati sit, Roman. Ideoque 1. audiemus

causas huius pronuntiati, quare mortis dies præstet diei natuitatis.

2. Ad quos hæc pertineant: aut de quibus dicta sint, videbimus.

I. Pars.

Prima causa huius pronuntiati hæc est, quod in natiuitate nostra nobiscum afferimus in hunc mundum peccatum, in quo concepti sumus, Psal. 51. v. 7. Licet autem in Baptismo remittatur reatus, manet tamen corruptio. Non habitat bonum in carne, Rom. 7. v. 18. Omnis cogitatio mala, Genes. 6. v. 5. & 8. v. 11. Non sumus idonei, 2. Corint. 3. v. 5. Justus septies, Proverb. 24. v. 16 Peccatum enim semper pullulat. Et quilibet ætas habet sua vitia.

Juventus perulans, inobediens, malitiosa.

Ætas virilis superba, iracunda, vindictæ cupida, lascivia, intemperans.

Senectus morosa, difficilis, auara, inuida, tenax. Hæc etiam in bonis interdum apparent. Et quanto viuitur diutius, tanto peccatur grauius, quia semper cumulantur peccata.

Et hoc quoque multum afficit & angit pios. At mors ut vitæ, ita peccati finem facit. Et necesse est omne corruptibile aboleri. Ideoque melius mori, quanto melius cessare à peccatis, quam peccare. Quantum igitur iustitia superat peccatum, tantum mors superat natuitatem.

Ideoque pii, ut primum intelligunt suam miseriæ, cupiunt mori, dissolui, Phil. 1. v. 23. & liberati à corpore, Rom. 7. v. 24.

Et feliciores qui citius moriuntur. Nam illis non de tot peccatis ratio reddenda. Ideoque festinat Deus, illos abripiens (Sap. 4 v. 14.) quorum anima placet.

II. Nascitur homo ad miseriæ & labores, Psalm 90. v. 10 labor, dolor. Vallis lachrymarum, Psal 84. v. 7. Job. 7. Militia. Prima vox fletus, Sap. 7. v. 3. Miseria magna, Sy. 40. Etiam his, qui coronâ gestant. Peregrinatio. Gen. 47.

Et

THEMA LXXXIII. VET. TEST. 263

Et unusquisque cogiter, quanto labore, sudore, quanta molestia addiscendæ artes, vel manuariæ, aut liberales, &c. Quantæ sepe ægritudines?

Præstat autem mori quam semper languere, Syr. 10. v.
17. O mors quam iucunda recordatio tua huic, cui nulla spes melioris virtutæ, Syr. 40. Hinc Ethnici dixerunt, optimam non nasci aut ciro mori. Et hoc quidem recte dixerunt: illud vero non nisi de impiis recte.

Farenum ergo Salomonem vera dixisse.

Melior enim est dies

1. pacis	}	belli.	
2. quietis		} quam	laboris.
3. reditus in patriam			peregrinationis,

Ethoc omnes intelligent, qui sanæ mentis sunt.

Vvvs huius loci erit, ut discamus amaritudinem mortis vincere.

Sic enim Agag ille infidelis non horret mortem, 1. Sa. mucl. 15. v. 32. quanto minus Christiani id faciant. Præfertim quia tempora mala sunt, Ephes. 5. vers. 16. & ex parte etianda deteriora, March. 24. v. 22.

Dicendum ergo. Sufficit mihi, 1. Reg. 19. v. 4. Ich habe gnuq; qesitudine. Nunc dimittis, Luc. 2. Omnis creatura desiderat liberari, Rom. 8. v. 19. Quin igitur & nos desideramus? 2. Cor. 5. v. 2.

Si enim non tantum cessat peccatum, labor, dolor: sed etiam quies optata venit. Beati, Apoc. 14. v. 13. Qui eccl. in cubilibus, Isa 26. & 56.

Dormiunt, 1. Thess 4. v. 13. Joannis 11. v. 11. Umbras gratam habent, Job. 7. v. 2.

Animæ interim in manu Dei, Sap. 3. v. 1. fruuntur solatio. Luc. 16. vers. 26. Et resurget corpus etiam ἀφαντον, 1. Corinth. 15.

De piis olim, Mortuus satur dierum, Gen. 35. v. 29 Job. 42. vers. ult. 1. Paral. 23. in fine.

II. Pars.

Nunquid igitur omnes mortui beati & felices? Nun-

R 5 quid

quid omnes quiescunt? Nunquid de omnibus dicitur,
Melius mori quam nasci? Non sane. De piis enim hic sermo est.

Mors autem peccatorum pessima. Licet enim corpora in sepulchris paulisper quiescant, anima tamen corpore soluta mox sentit cruciatus. Exemplo est Epulo, Luc. 15. Et exspectat horribile iudicium, quando corpori iungenda est, Heb. 10. v. 31. Mortuus enim experitur, quomodo vixerit, Syr. 11. v. 19. Non mirum itaque, quod horrent mortem, & quod illis amara est. Syr. 40.

1. Ecce nonnulli quidem non diu hinc torquentur, sed vix momentum sentiunt horrores inferni, Iob. 21. v. 12. Quia Satan seit illos non amplius rapi ex manibus ipsius. Tum vero mors depascet eos, Psal. 49. Nabal, 1. Sam. 25. Diues, Luc. 12. & 16

2. Alii vero finiunt vitam cum horrore, Psal. 73. v. 19. Notæ sunt historiae de morte Berengatii, & Spieræ, &c. Vel terret Diabolus, vel illudit ipsis.

Horum mors non melior nativitate, sed præstarer, ipsos nunquam natos, teste Christo, Matth. 26 v. 24. Marci 14. v. 21. Cain, Abiophel, Saul, Judas.

Mors secunda exspectat illos, Apocalyp. 21. v. 8. Vocabunt morem, sed fugiet ab eis, Apocalyp. 9. vers. 6. Eunt abominationes omni carni, vermis non morietur, E. 21. vers. 24. Mittentur in lacum ignitum, Apocalyp. 21.

De piis alia est ratio. Et de illorum morte hic loquitur Salomon, non quis ipsa est sua natura, sed qualis est propter mortem Christi, qui efficit, ut somnus tantum sit. Sic ergo viuendum, ut nunquam moriamur. Hoc continent creditibus, Joan. 5. v. 24. & 8. v. 51.

Dicendum cum Augustino. Hic vre, hic seca, hic tuncde. Ibi parce. Et si maxime videatur mors amara, erit tandem coram Deo pretiosa, Psal. 116. v. 15.

OBICTIONI autem occurrentum hoc loco. Dicit enim aliquis, hanc vitam pertulit, si mors meliora-
tiui,

viuere, ego me ipsum perimam, ut mox non tantum à miseriis sim liber, sed etiam à peccatis cesseam.

R E S P O N. Fiat voluntas Domini, dicendum. Si is velit nos viuere, viuendum. Si iubeat mori, moriendum. Si dicat Dominus. Volo te viuere & facere officium: tu dic id Psalma. I. 18. v. 17. Non moriar, sed viuam & narrabo, &c. Melius esset cum Christo viuere, at viuendum propter vos, ait Paulus, Phil. I. v. 14. Omnibus dicitur, non occides. Ergo etiam tibi. Exspecta Dominum, Ipse faciet, Psal. 37. v. 5. & 37.

Et recte Hieronymus: Non recipit Dominus animas, quae ipso nolente exierunt de corpore. Dei est nos soluerre, & non nostrum. Et soll vns Feine ahead geten / wir nicht selbst. Et pertinent tales in numerum eorum, ques Joannes vocat Timidos, Verzagte. Illorum pars in lacu, Apoc. 21. v. 8.

F I N I S.

THEMA LXXXIII.

Eccles. 7. v. 3.

Melius est ire in domum luctus, quam in domum conuiuii. In illo, &c. ad vers. 4.

D I S P O S I T I O.

Congregati sumus hodie in praesentis funeris deducione ad domum luctus. Vidimus enim lugubria, & luctum super morte defuncti nostri. Itaque etiam antiqua consuetudo & laudabilis postular, ut lugubria quoque audiamus. Et ideo recte in funeribus congregamur hic, tanquam in domo luctus. Hoc enim ipse etiam Salomon sapientissimus commendat hoc loco, & melius affimat esse, quam si conuenissemus in domo conuiuii. Cor sapientium in domo luctus sepius versari, etiam verbis sequentibus verl. 5. ostendit. Hoc vero quia nobis non nihil absurdum videri possit, iam erit paulo accuratius expendum.

Dice-